

Spectres after Marx: Notes on Contemporary Art's Contiguous Histories¹

Anthony GARDNER

University of Melbourne, Australia
E-mail: amgar@unimelb.edu.au

Abstract

As the notion of “world art history” becomes a major disciplinary focus in the history of art, we need to be careful not to repeat the hierarchies, presumptions, and prejudices that have long plagued “western” art history. In particular, we should avoid subsuming those histories that used to be called “peripheral,” “marginal,” or “non-western” within canonical narratives if we want to recognize the importance of those “peripheral” histories. This paper turns to the work of several contemporary art works to examine how artists themselves have proposed alternative models for reimagining global art histories. These are models based not on the subsumption of one history or discourse into another, but on their contiguity. Indeed, the articulation and aesthetic of contiguous histories may prove an important means for retracing the connections, rather than simply the differences, between post-communism, post-colonialism, and art histories after 1989.

Keywords: *Globalization; World art history; Australia; Romania; Tom Nicholson; Lia Perjovschi; Post-communism; Post-colonialism*

Spectre după Marx: Note despre istorii contigue ale artei contemporane

Întrucât noțiunea de „istorie a artei mondiale” devine o disciplină majoră a istoriei artei, trebuie să fim atenți să nu repetăm ierarhiile, prezumțiile și prejudiciile care au „infectat” istoria artei occidentale. Ar trebui să evităm mai ales subevaluarea acelor istorii care, în canon, obișnuiau să se numească „periferice”, „marginale” sau „neoccidentale”, dacă vrem să recunoaștem importanța acestor istorii. Articolul de față se concentrează asupra unor lucrări de artă contemporană și examinează modul în care artiștii înșiși au propus modele alternative de re-imaginare a istoriilor globale ale artei. Modelele respective se bazează nu pe includerea unei istorii sau a unui discurs într-altul, ci pe contiguitate. Într-adevăr, articularea și estetica istoriilor contigue poate fi un mijloc util de a regăsi urmele conexiunilor dintre postcomunism, postcolonialism și istoriile artei de după 1989, în loc de a marca doar diferențele ce le separă.

¹ This article was first published in the *Australian and New Zealand Journal of Art*, volume 9, number 3 (2010), 200-213. The author acknowledges the publishers of that journal, including the Institute for Modern Art, Brisbane, for permission to reprint the text.